

Linné skriver om utsikten fra Svukuen: «Altomkring sågos fjäll-dalarna hvita av mossa, med litet strödd ljung.» Han klager også over terrenget ved Femunden, og alle som har ferdes her, kjenner det ofte stygge ulendet med dødis-morener, stein og grus og store blokker. Som geolog er Linné den første som omtaler de nå så kjente strandlinjene i Nord-Østerdal — Femundområdet, de horisontale stripene etter siste istid og de bredemte sjøene.

Botanikeren Linné nevner plantene gullmyrklegg (*Pedicularis oederi*), og tyrihjelms eller lushatt, en farlig giftplante, rotstokken ble brukt til å utrydde fluer og lus. Ved Røros fant han arter som fjelltistel, fjellfrøstjerne og gulsildre, disse fjellplantene krever alle mer næringsrik jord.

I Femundsmarka kan vi den dag i dag vandre i Linnés fotefar, og finne landskapet så å si uforandret fra hin tid. Skritt for skritt kan vi følge den store mester og hans studenter på deres strabasjose fjellferd for 236 år siden, og bruke Iter Dalekarlicum som reisehåndbok. Og et slikt møte med 1700-tallets topografiske litteratur gir en følelse av selvopplevd kontakt med opplysningstidens mennesker.

Volsjøene mot Skedbrofjället.

Kristen Aspaas

Store Svukuen.

Kristen Aspaas

EN APPELL!

Trondhjems Turistforening har 7300 medlemmer, et bevis på at foreningen er populær og har mange venner. Det forbauser meg at dette ikke gir seg utslag i større oppmøte på generalforsamlingene. Man kan si at i det ligger et tillitsvotum til ledelsen, men jeg er sikker på at styret ville sette stor pris på et godt oppmøte for å høre medlemmenes mening om dagens problemer og få nye idéer for fremtidens opplegg for hytter og ruter. Det er store og ansvarsfulle beslutninger styret skal ta, og derfor bør medlemmene møte sterkere opp på generalforsamlingene og gi sin mening til kjenne!

Arne Falkanger